

160.
tharsis. id est. maris; Et mesia. ululate naues tharsis;
Super quo ante annos plurimos in epistola quadam
ad marcellam. dixisse me memini; Non igitur pro
pheta ad certum locum fugere cupiebat. sed mare in
gre diens. quo cumque pergere festinabat; Et magis
hoc conuenit fugitauo & timido. non locum fugae otio
se eligere. sed primam occasionem arripere nau
gandi; Hoc quoque possumus dicere. quino cum tantum pu
tabat in uidea domini. & in se tantum magnam nomen eius. post
quam sensit illum in fluctibus. confitetur & dicit. hebre
us ego sum & domini caeli ego timeo. qui fecit mare & ar
idam; Si autem ipse fecit mare & aridam. cur aridam de
relinquit? Arbitraris te conditorem maris in ma
re posse uitare; simulque instruitur per salutem con
uersationemque nauarum. etiam tantam multitudinem
nauis simili posse confessione saluari; De deo autem
saluatore nostro possumus dicere. quod dum uisericordiam
& patriam suam. & assumpta carne. quodam modo de
celestibus fugerit ueneritque in tharsis. hoc est in ma
re istius seculi; secundum quod alibi dicitur. hoc mare mag
num & spaciosum. ibi reptalia quorum non est nume
rus; Animalia pusilla cum magnis. ibi naues pertrans
ibunt. Draco iste. quem formosus ad ludendum dicitur; Id
circo enim dicebat & in passione. transeat a me ca